

**Mál nr. 103/2017****M og  
vátryggingafélagið V vegna fasteignatryggingar.****Tjón á fasteign 24.8.2016 og réttur til greiðslu húsaleigubóta.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttengið 20.3.2017, ásamt fylgiskjöllum.

Tölvupóstur V, dags. 4.4.2017, ásamt viðbótargögnum þ.á.m. masgerðum pípara og samskiptasögu málskotsaðila og V.

**Málsatvik.**

Í gögnum málsins kemur fram tilkynnt hafi verið um vatnstjón í íbúð M 24. ágúst 2016 og fallist hafi verið á bótaskyldu úr fasteignatryggingu M hjá V í kjölfarið.

Ágreiningur er um rétt til greiðslu bóta vegna húsaleigu skv. 10. gr. vátryggingarskilmála, auk þess sem ágreiningur er um tilhögun greiðslu vegna kostnaðar við hreinsun og frágang.

M telur að V eigi að greiða bætur vegna húsaleigu í 11 vikur þar sem hann hafi ekki getað búið í íbúð sinni þann tíma og telur einnig að hann eigi að fá greiddar frekari bætur fyrir þrif á gólfi og gerir hann nokkrar athugasemdir við afgreiðslu V á máli sínu vegna þessa sem og annarra atvika sem rakin eru í greinargerð hans. Kemur þar fram að M telur að máli hans hafi ekki verið sinnt með fullnægjandi hætti af hálfu starfsmanna V og hafi bæði orðið tafir á því að nauðsynlegar viðgerðir hafi verið framkvæmdar sem og að samskipti hafi verið slæm.

V telur í fyrsta lagi að í málskoti M felist í raun ágreiningur um greiðslu bóta, félagið hafi ekki veitt samþykki fyrir afgreiðslu nefndarinnar á slíkum ágreiningi. V vísar til 3. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum um að nefndin geti ekki afgreitt ágreining um bótafjárhæð án samþykkis þess og telur að það eigi að vísa máli M frá nefndinni. Að öðru leyti telur V að M hafi ekki sýnt fram á það að hann hafi þurft að flytja út úr íbúð sinni í 11 vikur vegna tjónsins og vísar til þess að M beri sönnunarbyrði um það. Einnig telur V að kostnaður við hreinsun vegna ófullnægjandi frágangs undir parketi sé ekki hluti af tjóni M.

**Álit.**

Í gögnum málsins má sjá samskiptasögu M og V og að framkvæmdum vegna viðgerða á heimili hans eftir vatnstjón sé ekki að öllu leyti lokið. Ekki er þó hægt að líta öðruvísi á en að það sé óumdeilt að parket hafi ekki verið lagt á íbúðina fyrir en í nóvember 2016, en tjónið varð í lok ágúst sama ár. Við mat á því hvort um sé að ræða ágreining um bótafjárhæð verður að líta til þess að réttur til greiðslu bóta er þannig orðaður í 10. gr. vátryggingarskilmála að með því að taka afstöðu til gildissviðs þess ákvæðis í máli M telur nefndin að hún sé að taka afstöðu til bótaskyldu en ekki bótafjárhæðar. Þegar lítið er til orðalags umræddrar 10. gr. vátryggingarskilmála má sjá að skilyrði greiðslu bóta vegna eðlilegrar húsaleigu er bundin við að nauðsynlegt sé að flytja úr húsnæði vegna tjóns sem bótaskyldt sé samkvæmt vátryggingarskilmálum. Ekki virðist ágreiningur um að M hafi þurft að flytja út heldur miðast hann við hversu lengi það tímabil varði. Í þeim gögnum sem lögð hafa verið fram um framkvæmdir á heimili M verður ekki annað séð en að meginhluta nauðsynlegra framkvæmda hafi tekið 11 vikur og þá er sérstaklega lítið til eins veigamikils þáttar og lögn parkets. Telst M því að hafa mætt sönnunarbyrði sinni þannig að hann hafi ekki getað búið í íbúð sinni fyrir en gólfefni var komið á hana með fullnægjandi hætti. Verður því lagt til grundvallar að bótaskylda sé fyrir hendi hjá V með vísan til 10. gr. vátryggingarskilmála vegna 11 vikna eðlilegrar húsaleigu í skilningi 10. gr. vátryggingarskilmála fasteignatryggingar V. Ágreiningur um fjárhæð bótagreiðslu vegna hreinsunar eða málningarvinnu fellur utan starfssviðs nefndarinnar með vísan til 3. gr. samþykktar fyrir hana, sem birtar eru með auglýsingu nr. 1090/2005.

**Niðurstaða.**

M á rétt á bótum skv. 10. gr. vátryggingarskilmála fasteignatryggingar hjá V í samtals 11 vikur. Ágreiningi um frekari bóta er vísað frá úrskurðarnefnd í vátryggingamálum.

Reykjavík, 16. maí 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Lúðvík Bergvinsson hdl.